

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktide a ja b rikkumine.

23. detsembril 2016 esitatud hagi – Fininvest ja Berlusconi versus EKP

(Kohtuasi T-913/16)

(2017/C 063/47)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (Rooma, Itaalia) ja Silvio Berlusconi (Rooma) (esindajad: advokaadid R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli ja A. Saccucci)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskpanga 25. oktoobri 2016. aasta otsus, mille kohaselt viimane „ei ole nõus sellega, et omandajad omandavad olulise osaluse sihtäriühingus“, ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Keskpangalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi on vaidlustatud Euroopa Keskpanga 25. oktoobri 2016. aasta otsus (ECB/SSM/20016-7LVZJ6XRIE7VN-Z4UBX81/4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338; edaspidi „CRD IV“), artiklite 22 ja 23; nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpannale eriulesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63; edaspidi „ühtse järelevalvemehhanismi määrus“), artikli 1 lõike 5, artikli 4 lõike 1 punkti c ja artikli 15 lõike 3; Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ELT 2014, L 141, lk 1; edaspidi „ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus“), artikli 87 ning Itaalia panganduslaste sätete konsolideeritud redaktsiooni (Testo unico bancario italiano) artiklite 19, 22 ja 25 alusel; Euroopa Keskpank väljendas selles otsuses oma nõustumatust sellega, et Investimento Fininvest S.p.A. omandab olulise osaluse krediitiasutuses (sihtäriühing).

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet, mis kuuluvad kolme gruppi.

1. Esimene väide, et on vääralt kohaldatud CRD IV artikleid 22 ja 23, rikutud ühtse järelevalvemehhanismi määrase artikli 1 lõiget 5, artikli 4 lõike 1 punkti c ja artiklit 15; ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikleid 86 ja 87, muu hulgas ka seoses ELL artikli 4 lõikega 1, artikli 5 lõikega 2 ja artikli 13 lõikega 2 ning ELTL artikli 127 lõikega 6, ning lisaks on kuritarvitatud võimu.
 2. Teine väide, mis on esitatud teise võimalusena, et kohaldatakse CRD IVd käesoleval juhul laiendavalt, rikutakse teise õiguse akti tagasiulatava jõu puudumise põhimõtet.
 3. Kolmas väide, et on rikutud õiguskindluse ja *res judicata* põhimõtet seoses Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 3. märtsi 2016. aasta jõustunud kohtuotsusega nr 882, millega lahendati Banca d'Italia (Itaalia Pank) väljastatud ühinemisloa tagajärgede küsimus seoses Fininvesti osalusega sihtäriühingus.
 - Hagejad väidavad sellega seoses, et selle esimese grupi väited käivad vaidlustatud otsuse aluse enda kohta ning nendega vaidlustatakse eeskätt tõlgendus, mille EKP andis CRD IV-le, kuna see on õiguslikult ekslik ning sellega laiendatakse õigusvastaselt ühtse järelevalvemehhanismi määrasega ja ühtse järelevalvemehhanismi raammäärusega EKP-le antud eripädevust; peale selle rikutakse sellega *res judicata*'t, mis on siseriiklikul tasandil juba olemas osaluse kohta sihtäriühingus tänu Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 3. märtsi 2016. aasta otsusele, mis on jõustunud.
 4. Neljas väide, et on rikutud ühtse järelevalvemehhanismi määrase artikli 4 lõiget 3, CRD IV artikli 23 lõikeid 1 ja 4 ning seaduslikkuse, õiguskindluse ja haldustegevuse ootuspärasuse üldpõhimõtteid seoses sellega, kuidas EKP kohaldab ülevõtvaid siseriiklikke õigusnorme, ning et on rikutud seaduslikkuse ja õiguskindluse üldpõhimõtteid seoses seisukohaga, et hagejate suhtes on kohaldatavad 2008. aastal CEBSi, CESRI ja CEIOPSi kehtestatud „Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector required by Directive 2007/44/EC“.
 5. Viies väide, mis on esitatud teise võimalusena, et käesoleval juhul on rikutud olulisi menetlusnorme seeläbi, et ei ole nõuetekohaselt uuritud ning puudub põhjendus seoses kriteeriumiga „[k]rediidasutuse kavandava omandaja tõenäoli [ne] mõju“ (CRD IV artikli 23 lõige 1).
 6. Kuues väide, et on rikutud proportsionaalsuse üldpõhimõtet, sest vaidlustatud otsusel on sisuliselt sellise sundvõõrandamismeetme tagajärjed, mis kohustab müüma olulise osaluse, ja ELi põhiõiguste harta artikleid 16 ja 17 ning vastavaid Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid, nagu need tulenevad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest.
 - Hagejad väidavad sellega seoses, et selle teise grupi väited käsitlevad EKP antud hinnangut ning seonduvad ühelt poolt EKP poolse siseriiklike õigusnormide kirjeldusega ning teiselt poolt asjaoluga, et on jäetud konkreetselt hindamata „[k]rediidasutuse kavandava omandaja tõenäoli[ne] mõju“ ning rikutud proportsionaalsuse põhimõtet usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet puudutas.
- Kolmas grupp on hagejate sõnul seevastu pühendatud sellistele rasketele menetlusnormide rikkumistele, mis pandi nende väitel toime järelevalvemenetluse raames ja EKP lõpliku otsuse vastuvõtmisel.
7. Seitsmes väide, et on rikutud kaitseõigusi, mis oleksid pidanud olema „täielikult [tagatud]“ (ühtse järelevalvemehhanismi määrase artikli 22 lõige 2 ja ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 32 lõige 1), ning ELi põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud õigust heale haldusele, sest toimikuga võimaldati tutvuda hilja ning oli võimatu tutvuda EKP selle aktiga, mille alusel algatati loamenetlus. Samuti viidatakse ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 32 lõigete 1 ja 5 väärale kohaldamisele.

8. Kaheksas väide, et ELTL artiklit 277 arvestades on ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 31 lõige 3 ebaseaduslik, sest see rikub kaitseõigusi, mille tagavad ELi põhiõiguste harta artikkel 41 ja vastavad õiguse üldpõhimõtted, mis tulenevad liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest.

3. jaanuaril 2017 esitatud hagi – J.M. E.V. e hijos vs. EUIPO – Masi (MASSI)

(Kohtuasi T-2/17)

(2017/C 063/48)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: J.M. E.V. e hijos, SRL (Granollers, Hispaania) (esindaja: advokaadid M. Ceballos Rodríguez ja J. Güell Serra)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Alberto Masi (Milano, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnamärk „MASSI“ – Euroopa Liidu kaubamärk nr 414 086

Menetlus EUIPO-s: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 4. oktoobri 2016. aasta otsus (parandatud 3. novembri 2016. aasta otsusega) asjas R 793/2015-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta klassi 12 kuuluvate kaupade jaoks registreeritud ELi kaubamärgi nr 414086 „MASSI“ suhtes A. Masi poolt esitatud kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas, kui viimane astub käesolevasse menetlusse.

Väited

- määruse nr 207/2009 artikli 56(3) rikkumine (*res iudicata*);
 - määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 8 lõike 2 punktiga c kohaldamata jätmine.
-